

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Září 2013

Náklady na tisk 10 Kč

Primiční mše svatá P. Vojtěcha Smolky

Představujeme P. Vojtěcha Smolku – nového farního vikáře (kaplana)

Od 1. července tohoto roku byl jako farní vikář (kaplan) ve Vlašimi ustanoven P. Vojtěch Smolka. Za redakční radu položil P. Vojtěchovi několik otázek Vašek Klimeš.

Řekni nám nejdříve něco o svém dětství: kde jsi žil, v jaké rodině jsi vyrůstal...?

Moji rodiče jsou Moraváci, kteří studovali v Praze a tam se usadili, a tak jsem se v Praze narodil a vyrůstal. Víru mi předali rodiče, především svým křesťanským životem, ale také např. tím, že jsme se doma modlili a v adventu jsme zpívali roráty. Jsem jim za to velice vděčný. Mám dva mladší sourozence, Pavla a Marušku. Jsem z rozvětvené rodiny a všichni jsme drželi pohromadě – setkávali jsme se u babičky na Moravě a tam jsem cítil a prožíval dobré rodinné vztahy.

Jakým způsobem Tě Bůh vedl po cestě ke kněžství?

Povolání ke kněžství jsem poznával postupně. I když jsem byl věřící odmalička, bylo to na střední škole, kdy jsem se více přiblížil Pánu Bohu. Věřím, že on mě přivedl k tomu, že jsem začal každý den chodit na mši sv. a ministrovat a že jsem se v té době začal také více modlit – i za své povolání a začal jsem ho postupně rozlišovat. K tomu přispěli také kněží z naší velké a živé strašnické farnosti, kteří byli mými vzory, a i jim jsem za mnohé vděčný. To oni mě vedli za Kristem. Když jsem se pak rozhodoval, na jakou vysokou školu nastoupím, poskládalo se mi jako mozaika, že mě Pán Bůh volá do semináře.

Studoval jsi nejprve tři roky v Praze, pak tři roky v Římě. Cos v Itálii načerpal pro své povolání kněze takového, že v Česku bys to těžko získal?

Velkým přínosem studia na Lateránské univerzitě a pobytu v české koleji Nepomucenum bylo, že člověk získal určitý přehled – myslím, že jak v rovině

vzdělání, tak v rovině života církve. Přispělo k tomu i to, že v Nepomucenu jsme bydleli spolu s kněžími českých a moravských diecézí, kteří tam studovali na postgraduálním studiu, a ti se s námi dělili o své zkušenosti. Kromě toho, že jsem se naučil italsky, jsem měl možnost spřátelit se s řadou lidí, s nimiž bych se bez let studia v Římě nepotkal. Také jim jsem vděčný za přátelství a mnohé podněty.

Můžeš uvést nějaký takový podnět?

Kromě toho, že jsem zblízka poznal život jedné dobré křesťanské rodiny na severu Itálie, jejíž prožívání víry bylo pro mě velkým povzbuzením, jsem měl možnost být přes dva týdny v jedné farnosti v milánské arcidiecézi a nahlédnout do jejího života. Velice mě oslovilo, jak se tam kněží věnovali dětem a mladým lidem a uvědomil jsem si, jak je to důležité.

Nelze si nevšimnout, že jsi radostný člověk. Z čeho radost čerpáš?

Knězem jsem opravdu rád. Jsem Bohu vděčný, že mě tímto způsobem pozval k tomu, abych mohl sloužit svým bližním. Mám radost z toho, že Bůh působí i skrze mé kněžství. Věřím, že radost čerpám z modlitby a ze vztahu s Kristem, a tuto radost bych si nechtěl nechat pro sebe, ale s Boží pomocí ji předávat dál.

Prožíváme Rok víry. Jak ho prožíváš Ty?

Uvědomuji si, že víra je veliký dar od Boha a že jsem pozván k tomu, abych svou víru neustále prohluboval. Stále znovu vidím, jak utváří můj život a jak jsou ochuzeni ti, kteří tento Boží dar nepřijali. Rok víry mě vede k zamýšlení se, jak druhým pomáhat, aby i oni dar víry přijali a ve víře rostli.

Jsi ve Vlašimi krátce, ale přesto se zeptám, zda už teď v naší farnosti vnímáš nějaký svůj zvláštní úkol.

Jsem diecézním knězem a chtěl bych být knězem pro všechny. To, co bych chtěl, je doprovázet ostatní na cestě za Pánem Bohem – také proto jsem se přece knězem stal.

Za celou farnost vyprošujeme P. Vojtěchovi mnoho Božího požehnání, velkou trpělivost s námi farníky a prosíme všechny o modlitby, které budou P. Vojtěchovi oporou v jeho kněžské službě.

Modlitba za kněze

Pane, prosím Tě za to, abys dal naší vlasti kněze.

Ty víš, jak je těžké být knězem, ty víš, co všechno musí kněží vytrpět, co musí vydržet, v jakých podmínkách musí pracovat.

Ty víš, Pane, že dnešní kněz musí být svatý člověk.

A já tě prosím: Povoluj co nejvíce mladých lidí ke kněžskému povolání a pomoz jim, aby přes všechny překážky došli až k přijetí kněžské svatosti, a pak s velikou vírou, nadějí a láskou přinášeli tvé slovo všem, opravdu všem lidem.

Společná dovolená rodin v Lulči

Jako ohlédnutí za prázdninami vám přinášíme dvě vzpomínky na společnou dovolenou rodin.

Končí prázdniny, začíná shon s výbavou dětí do školy, provětráváme tašky, sáčky, desky a znalosti dětí z matematiky a češtiny. Hlavou se začínají honit vzpomínky a pomalu se houfují jako vlaštovky na drátě v září, než odletí do teplých krajin zapomnění. Jaké vlastně ty skoro už uplynulé prázdniny pro nás rodiče a pro naše děti byly? Mohu říci, že pro nás byly docela hezké a určitě jeden z důvodů byl společně prožitý týden s rodinami našeho „spolča“ v Lulči. Už to, že to měl být týden prožitý ve vojenském zařízení pro formaci kaplanů české armády, nás naplňovalo otázkami. Jaké to bude? Zpočátku, když jsme přijeli a ženy přebíraly nádobí a zařízení kuchyně, která mimochodem byla prostorná a perfektně vybavená, se ukázala vojenská evidence se seznamy a podpisy pro převzetí. Ale tím všechna předpokládaná strohost a vojenská disciplína skončila. Nastoupilo řádění dětí ve vojenských prostorách, hraní tenisu, výlety, koupání a večerní siesty pod přístřeškem s kávičkou a hraním Aktivit, což je super hra pro všechny generace se spoustou legrace. To by asi mohl být obecný popis každé pěkné dovolené.

Pro mne ale výlety, na kterých jsme společně byli, ukázaly ještě jednu dimenzi – křesťanství v Čechách a na Moravě v proměnách času. Vše začíná misí Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu. To je návštěva rekonstrukce

raně křesťanského hradiště, úsvitu křesťanské kultury se sice velmi primitivními prostředky pro obživu, ale na naše poměry neskutečným rozkvětem duchovních hodnot, oběti věrozvěstů a jejich nasazení pro věc evangelia. Druhým zastavením je návštěva Mohyly míru ve Slavkově, kde mne oslovil v památníku rozhovor dvou vojáků, účastníků bitvy tří císařů: „Kamaráde, když tady teda zahynu, kam se dostanu, do nebe nebo do pekla? Co vlastně bude? Chtěl bych to hrozně moc vědět.“ ... „Prosím tě, žádné nebe není, je jen atmosféra, co bys tam hledal!“ K tomu arogance mocných, nikdy nepočítajících mrtvé na jejich cestě k pozemské slávě. Pak přichází památník pronásledování kněží a řeholníků v padesátých letech – muzeum na Velehradě. No a na závěr, pro potěšení, jeden moc pěkný navečer s P. Konečným, velitelem armádního střediska v Lulči. Bylo to moc pěkné povídání a zpívání s členkami a členy místního pěveckého sboru farnosti a s jejich přáteli: jak postupovaly práce na středisku, kolik to stálo úsilí, jaké jsou problémy farnosti. K tomu moravské a české písničky všech žánrů a zpívané společně s chutí a upřímností, jak to chlapci a děvčata z Moravy umějí. Že by doby osvěcenských bitev a reálného socialismu skončily? Snad opravdu přichází možnost malých misí na dnes už menší Moravě a v Čechách, které přinesou Kristovu naději a lásku všem, kdo o ni budou stát. Dojmů, veselosti a zážitků bylo na dovolené mnoho. Čas nikdo nezastaví a problémy všeho druhu pořád budou. Ale tenhle pocit, nebo snad ohníček radosti jsem si odvezl z dovolené v Lulči.

Z. K.

Konec července má už mnohá rodina z Vlašimské farnosti předem zadáný na společnou dovolenou. I letos trávilo týden od 22. do 28. července 9 rodin s 15 dětmi společně. (Počet dětí klesá, ne že by se jim s námi nelíbilo, ale jak odrůstají, mají mnohdy prázdniny hodně zaplněné. Tak někteří přijížděli alespoň na pár dní.) Tentokrát jsme pobývali na Moravě, v malebné obci Luleč na úbočí Dražanské vrchoviny, asi 9 km od Vyškova.

Díky vřelým vztahům s P. Jendou Böhmem jsme si dovolenou mohli užívat v Pastoračním centru Duchovní služby Armády české republiky. Jedná se o bývalou faru, která je od roku 2007 opravena a slouží vojákům a jejich rodinným příslušníkům. Jenda nás prostě bere jako rodinu!

Letošní léto bylo ve znamení neskutečných veder, a proto bylo pro nás velkým potěšením, když jsme hned první den objevili přímo v Lulči úžasné přírodní koupaliště, vzdálené 5 minut pěší chůze, navíc s lidovým vstupným a s dlouhatánskou skluzavkou. To bylo naše každodenní osvěžení, na které jsme se těšili po našich nenáročných výletech.

Příroda je v této části Moravy skutečně úžasná a Bůh si tu dal s každým kouskem opravdu záležet...! Každý den jsme proto vyrazili navštívit nějakou zajímavost v okolí. Byly to sloupsko-šošůvské jeskyně, kde jsme mohli alespoň jednou za ten celý týden obléknout bundu a dlouhé kalhoty, a přesto nám v těch hlubinách naskakovala zimou husí kůže. Často jsme se pak k těmto pocitům zimy v duchu vraceli. Od jeskyní nás pak pěkná turistická cesta zavedla až k neskutečně hluboké propasti Macocha.

Jeden den jsme si vyhradili k návštěvě Velehradu a nedalekého Archeoskanzenu v Modré. Tam se moc líbilo hlavně dětem. Na všechno si mohly sáhnout, vlézt do každé chaloupky,...

Byli jsme nadšeni i v ZOO Vyškov. Je to poměrně malá zoologická, kde je ale spoustu různých interaktivních prvků, které děti po cestě zabaví a i něco přiučí. K tomu je možné se volně pohybovat po dvorku plném domácích zvířat a nakrmit hladové a mlsné kozičky. Součástí ZOO je i ekocentrum, kde je expozice staré zemědělské techniky. Tady se především tatínkům rozsvítily oči, neboť si mnohé exponáty pamatovali ze svého dětství. Pro děti tu zas byly různé logické a zajímavé úkoly, které zapojovaly nejen mozek, ale i různé části těla.

Ve Slavkově jsme navštívili zámek a mohylu míru, která připomíná bitvu tří císařů. V památníku je moderně vybudovaná expozice, kde můžete bitvu prožít téměř na vlastní kůži.

Pěkný byl i výlet na rozhlednu v Drnovicích nebo výprava na zříceninu Holštejn. Ta stojí na skále nad obrovskou jeskyní, která sloužila v historii jako hladomorna. Přímo pod Holštejnem se nachází Přírodní rezervace Bílá voda. Je to údolí potoka, které ústí do hluboké propasti, a nad ním se tyčí skály, které přímo lákají k průzkumu a dalším dobrodružstvím. Buďte si jisti, že děti nechodily po lesní cestičce, ale zkoušely, kam všude se dá a nedá vlézt a vyhlédnout.

Po návratu z výletu jsme byli vždycky zpocení a unavení. Na koupališti jsme se náležitě zchladili a znovu ožili, takže na dvoře pastoračního centra to pak opravdu žilo. Badminton, ping-pong, karty a pak různé společenské hry až do pozdních nočních hodin. Nechyběla ani kytara a grilovačka na závěr pobytu.

Společná dovolená má prostě svoje kouzlo...! Žijeme tu pár dní jako velká rodina. Když potřebujete odpočívat, jiná rodina vezme vaše dítě s sebou na výlet nebo na koupaliště. Bolí vás záda? Někdo má určité mast na uvolnění svalstva. Nemáte pečivo na druhý den? Není problém, jiní se rozdělí.

Na výletě nebo po večerech se navíc proberou nejrůznější témata. Manželství, děti, práce,...

Naše děti tu od malička zažívají partu dobrých kamarádů, pocit bezpečí a laskavou atmosféru mezi dospěláky.

Takže přátelé, jestli příští rok máte koncem července volný týden a nebojíte se davu, tak se klidně přidejte.

Na závěr chci za všechny zúčastněné poděkovat Romanovi Farionovi, který měl celou organizaci dovolené na starosti. Všichni doufáme, že na příští rok zase najdeme pěkné místo k zaslouženému, ale i aktivnímu odpočinku.

J. D.

Farní tábor STROJ ČASU v Nové Cerekvi

Všichni rodičové to znají: starost, aby svým dětem zajistili dobrý a plnohodnotný program na prázdniny. Nabídka táborů je dnes opravdu pestrá, z jejich názvů a cen mnohdy přechází zrak. Ale nikdy dopředu nevíte, s jakou se vám dítě vrátí...

Byli jsme moc potěšeni, když se ve vlašimské farnosti začal domlouvat farní tábor. Hned jsme naši Majdu přihlásili. O to větší zklamání bylo, když v den odjezdu měla horečku. (Naštěstí to bylo asi jen z nedočkavosti, ona se tam tak těšila!) No, pár dní jsme čekali, co se z toho vyklube a pak ji tam přece jen dovezli. Zároveň jsme provedli vlastně takovou malou kontrolu, jak to tam funguje. Nadšení jsme byli nejen z úžasného objektu s obrovskou zahradou, ale i z programu, s kterým nás kluci kuchaři seznámili.

Majda přijela domů úplně nadšená. Přivezla si několik pěkných výrobků a hlavně zážitky, s kterými nás ještě stále baví.

Jsmo moc vděční, že se našla ve farnosti parta mladých, kteří si vzali tábor na starost. Pečlivě všechno připravovali už několik měsíců předem. Hlavní vedoucí Jana Martínková z Radošovic už má dlouholeté zkušenosti s prací s dětmi, a bylo to znát. Dobře všechno rozplánovala, pěkně komunikovala s rodiči a jsme moc rádi, že jsme mohli naskočit na tábor i později bez problémů.

Jana měla k sobě také úžasné pomocníky: Honzu Matějovského, Báru Müllerovou a bráchu Mirka. Vašek Martínek a David Pešata měli na starost kuchyň! (Svěřit devatenáctiletým klukům vaření, to je odvaz, ale oni to opravdu umí...)

Je obrovská oběť dát svůj volný čas druhým. Moc děkujeme i za ostatní rodiče Janě, Báře, Honzovi, Mírovi i Vaškovi a Davidovi, že se nebáli vzít na sebe takovou zodpovědnost a že našim dětem zajistili kus pěkných prázdnin. Díky i otci Vojtěchovi, že celý týden trávil s dětmi a zajišťoval jim duchovní servis.

Tak, milí rodičové, až budete za rok hledat pro děti dobrý tábor, pamatujte, že tahle parta mladých to s dětmi umí a vaše děti se na jejich táboře rozhodně nebudou nudit!

Za spokojené rodiče děkují Dufalovi

Dopis od naší „adoptované“ dívky Glorie Namuddu

Drahý příteli,

Jsem Gloria ze Školy sv. Jana Nepomuckého. Mám se dobře. Škola je fajn. Mé zdraví je také dobré. Jak se máte vy? Jak je v České republice? Snad se máte dobře.

V přírodovědě jsme se učili o složených a jednoduchých listech. Už umíme nakreslit a pojmenovat listy. Máme mnoho předmětů: angličtinu, matematiku, společenské vědy, náboženství a gandštinu (*mateřský jazyk*). Nejradši mám angličtinu.

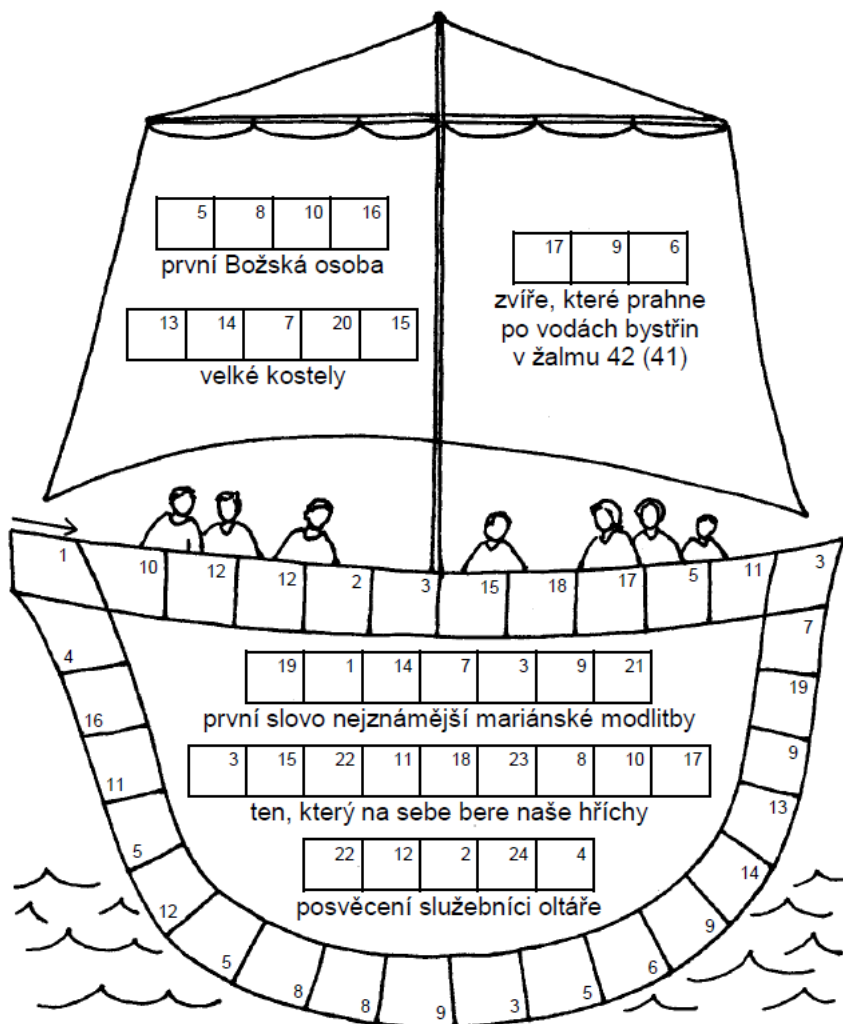
Na závěr vám přeju šťastný vánoční den.

Gloria Namuddu

Pro děti – Církev je jako loď

V Písmu svatém i tradici nacházíme pro církev mnoho symbolů a přirovnání. Jsou to například ovčín, pole, vinice, Boží stavba. Jedním ze symbolů církve je také loď. Tento obraz vychází z biblického příběhu o Noemovi a jeho arše. Dá se totiž říct, že církev je lodí, která ... *(dokončení věty najdeš v tajence, začátek je u číslice 1)*

Ze života farnosti

Neděle 1. 9.: ve farním kostele oslavíme patrocinium a posvěcení našeho chrámu

Tento den bude v 11 h první dětská mše sv. Při této mši budou dětem požehnány školní tašky.

Neděle 8. 9.: v 15 h bude na Loretě slavena poutní mši svatá.

Neděle 15. 9.: Pouť (nejen) rodin na Hrádek

Milí farníci,

zveme (vás) všechny na **pout' (nejen) rodin na Hrádek**. Pout' se uskuteční v neděli **15. září**, předběžný čas odchodu z Vlašimi je **13 h**. Na Hrádku bude společná mše svatá, opékání špekáčků a program pro manželské dvojice, který zajistí manželé Karmazínovi. Bylo by pěkné, aby byl i nějaký program pro děti a mládež (jako třeba šipkovaná nebo fotbal). Protože v našich silách to není, prosila bych, kdo by se chtěl nějaké dílčí aktivity chopit, aby se do konce srpna ozval. Závisí jen na nás, jak bohatý bude program. Všechny nápady jsou vítány.

Na pout' se, prosím, přihlašujte na e-mailu v.p@email.cz nebo tel. 605 24 11 26.

Těšíme se na společnou pout'!

Veronika Rybníčková

Pondělí 16. 9.: Po večerní mši svaté proběhne první setkání týkající se rekonstrukce farní besídky. Prosíme všechny, kteří se chtějí zapojit do přípravy a plánování projektu, stejně jako zástupce všech skupin, které objekt jakkoli využívají, aby se nahlásili Michalu Rybníčkoví a na uvedené setkání se dostavili.

Neděle 15. 9.: Na tuto neděli letos mimořádně připadá akce Misijní koláč. Podrobnosti k této akci budou ještě včas upřesněny.

Zapojte se do divadelní skupinky

Baví vás práce s dětmi? Chtěli byste se více zapojovat do farního života? Neváhejte a zapojte se!

Sháníme pomocné síly pro divadelní skupinku. Tvořivost a zkušenosti s dětským divadlem jsou vítány. V případě zájmu se ozvěte na e-mailovou adresu detske.odpoledne@seznam.cz nebo na telefonní číslo 736 444 904.

Pátek 6. 9. v 9 h: před farou sraz dobrovolníků na úklid Lorety.

Děkujeme všem, kteří pomohli při velkém úklidu farního kostela ve Vlašimi a těm kteří se budou podílet na úklidu kaple na Loretě.

Pán Bůh zaplat'.

17. září oslaví své životní jubileum P. Martin Sklenář. Vyprošujeme mu Boží požehnání a Dary Ducha svatého v jeho novém působišti v Kolíně.

Správné řešení ze s. 10:

... DENNĚ VYPLOUVÁ ZACHRAŇOVAT TONOUČÍ.

(Slova k doplnění: otec, chrámy, laň, zdrávas, Vykupitel, kněží.)

Prevzato z katechetického věstníku Brněnského biskupství.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adresách Smetanova.D@seznam.cz a Klara.Vondrackova@seznam.cz

Redakční rada: Dagmar Smetanová, Jaroslav Konečný, Klára Vondráčková, Václav Klimeš
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 10 Kč
Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>